
433

Besluit van 22 augustus 1991 tot uitvoering van de artikelen 249 lid 1 en 252 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek

---

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 19 februari 1991, Stafafdeling Wetgeving nieuw Burgerlijk Wetboek, nr. 45775/91/6;

Gelet op artikel 249 lid 1 en artikel 252 van Boek 3 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek;

De Raad van State gehoord (advies van 3 april 1991, nr. W03.91.0099);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 14 augustus 1991, Stafafdeling Wetgeving nieuw Burgerlijk Wetboek, nr. 143738/91/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. De mededeling bedoeld in artikel 249 lid 1 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, en de kennisgeving bedoeld in artikel 252 van dat boek geschieden schriftelijk.

2. In elk geval zijn voldoende:

- a. een gewone of aangetekende brief;
- b. een telegram, telex of telefax.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1992.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 22 augustus 1991

Beatrix

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Uitgegeven de *derde* september 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

In dit besluit wordt ermee volstaan ter zake van de mededelingen van de executerende pandhouder de schriftelijke vorm voor te schrijven; voor het overige wordt de materie aan art. 37 van Boek 3 BW overgelaten. Voorts wordt verduidelijkt, zoals ook art. 1202 (oud) BW doet, in hoeverre naast de brief tussenvormen geoorloofd zijn.

Artikel 1, lid 1

Hierin is de schriftelijke vorm neergelegd. Een zwaarder vormvereiste past niet goed in het stelsel van het nieuwe recht. De onderhavige *bevoegdheid* tot executie ontstaat door verzuim van de schuldenaar (art. 248 van Boek 3 BW) waarvoor alleen een schriftelijke aanmaning vereist is; mededelingen in de sfeer van de executie zelf, met name van dag en uur van de verkoop en van de veilingvoorwaarden zijn vaak vormvrij, ook als het om registergoederen gaat; verg. de nieuwe artt. 515 lid 2, 517 en 548 lid 3 Rv., als ook, van de nieuwe regeling voor schepen en luchtvaartuigen, de artt. 570 lid 2 en 575 lid 3 (alleen art. 584f lid 4 eist een aangetekende brief, maar dat berust op verdragsrecht, te weten art. VII lid 2 onder b van het Verdrag internationale erkenning van rechten op luchtvaartuigen, Trb. 1952, nr. 86).

Voor wat het pandrecht betreft, kan verder worden gewezen op art. 496 in verbinding met 491 Rv.: ook het weghalen van een bezitloos verpande zaak behoeft niet door een mededeling of oproeping van de pandgever vooraf gegaan te worden; het verlov van de president kan tegelijk met het exploit van art. 491 worden betekend.

Ook kent het Besluit oproepingen, mededelingen en zendingen verzoekschriftprocedure, voor wat betreft het terrein van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, veeleer de gewone brief als uitgangspunt dan de aangetekende brief, die blijkens art. 3 is gereserveerd voor «in de betreffende instantie niet verschenen belanghebbenden». Art. 585 Sv spreekt van «gewone of aangetekende brief», voor de gevallen dat geen *gerechtelijke* mededeling nodig is.

Bij dit alles komt dat de artt. 249 en 252 van Boek 3 BW regelend recht bevatten. Een iets zwaardere vormeis loopt daarmee de kans in de praktijk geen enkele betekenis te hebben, omdat men consequent afwijkend gaat bedingen.

Artikel 1, lid 2

Als uitgangspunt wordt hier genomen de brief. Daaraan is uitdrukkelijk toegevoegd het telegram, de telex en de telefax. Naar mag worden aangenomen zijn deze communicatievormen ook begrepen onder de term «Bericht per telegraaf» in het tweede lid van art. 1202 (oud) BW. Het telegram is weliswaar in Nederland in het handelsverkeer geen levend instituut meer, maar met het oog op verkeer naar het buitenland is het gebruik daarvan niet uitgesloten.

Bepaald wordt dat brief, telegram, telex en telefax *in elk geval* voldoende zijn, hetgeen ruimte laat dat ook berichten die in andere vorm worden verzonden als «schriftelijk» worden aangemerkt.

Dat de mededeling eveneens bij *exploit* kan geschieden, vloeit rechtstreeks voort uit art. 37 lid 2 van Boek 3 BW.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin